

ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν. Γελῶ, ἀπεκρίθη τὸ τέρας αὐτό, συλλογιζόμενος ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν δύναμαι νὰ σῶς κρεμάσω μακροὺς πλατεῖς καὶ τοὺς δύο.

* *

Ἀπερχομένου διὰ τινος χωρίου Φριδερίκου τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας, ὁ ἐγγώριος ἐφημέριος ἠθέλησε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ διὰ συγχαρητηρίου προσηφονήσεως· ἀλλὰ φοβούμενος, μήπως κατακορεσμένος ὢν ἐπαίνων καὶ θωπειῶν, ὁ μονάρχης ἤθελε δώσει πολλὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἰδικαίους του λόγους, ἀπεφάσισε νὰ ὑποδεχθῇ τὸν βασιλέα ψάλλον πρὸς αὐτὸν ἐκκλησιαστικοὺς τινὰς στίχους. Ἐκπληχθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠκροάσθη μετὰ προσοχῆς, εὐρὼν δὲ τοὺς στίχους καλοῦς, εἶπεν εἰς τὸν ἱερέα *Bis!* (ἐκ δευτέρου). Ὁ καλὸς ἐφημέριος δὲν ἐχρειάσθη πολλὰς παρακλήσεις ὥπως ἐπαναλάβῃ τὰ τροπάρια του, ὁ δὲ βασιλεὺς εὐχαριστηθεὶς τῷ διδῶνι πεντήκοντα δουκάτα. Τότε ὁ ἱερεὺς φαιδρυνθεὶς προσέκλινε ταπεινῶς πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἐψιττάκισε.—*Bis!*—καὶ ὁ βασιλεὺς τὰ μάλιστα εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς ἀφελείας τοῦ ἱερέως ἐδιπλασίασε τὸ ποσόν.

* *

Ἀνθρωπὸς τις εὐσεβὴς ἔλεγε.—Κατὰ πρῶτον λόγον φοβοῦμαι τὸν Θεὸν κατὰ δεύτερον δὲ ἐκείνον ὅστις δὲν τὸν φοβεῖται.

* *

Ἐζήτησε τις ἀπὸ φίλόν του τινα δάνειον 10 δραχμῶν. Ὁ φίλος τῷ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχεν εἰμὴ ἐπτά. Φέρε τὰς ἐπτά δραχμάς, εἶπεν ὁ πρῶτος, καὶ οὕτω μοῦ μένεις χρεώστης τριῶν.

* *

Νέος τις κομψὸς καὶ εὐειδὴς ἐνυμφεύθη γυναῖκα νέαν καὶ ὠραίαν τὴν ὁποίαν ἠγάπα μὲν αὐτός, δὲν ἀντηγαπήτο ὅμως παρ' αὐτῆς παρὰ πᾶσαν πιθανότητα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡμέραν τινὰ φίλος του τις τὸν συνελυπεῖτο καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτὸν ὅτι εἶνε δυστυχὴς ἐκείνη, εἶναι δυστυχεστέρᾳ ἐμοῦ, ἀπεκρίθη ὁ παρκαγωνιζόμενος ἀνὴρ· διότι ἐγὼ μὲν ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ βλέπω πάντοτε γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ, ἐκείνη δὲ εἶνε καταδικασμένη νὰ ἔχῃ ἀκαταπαύστως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἀνδρα τὸν ὅποιον δὲν ἀγαπᾷ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ἡ λειτουργία τοῦ σπληνός

Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ σπληνὸς μέχρις ἐσχάτων ἐπεκράτει ἀβεβαιότης. Ἐγίνωσκέ τις μόνον τίνι τρόπῳ συντελεῖ οὗτος εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ αἵματος. Ὁ Dr Zesas ἀπέκοψε τὸν σπλῆνα πολλῶν κονίκλων, καὶ εἶτα ἐθανάτωσε τούτους κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τῆς 1—17 ἡμέρας, διὰ ν' ἀνεύρῃ ὁποῖαν ἀλλοίωσιν ὑφίσταται ὁ ὀργανισμὸς κατὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ σπληνός. Ἐνα ἐκ τῶν κονίκλων ἀφῆκε νὰ ζήσῃ ἐπὶ ἐν ἔτος οὗτος εὐρίσκετο πάντοτε ἐν πλήρει ὑγείᾳ, καὶ ἐν καλλίστῃ ὀρεΐξει καὶ εὐπεψίᾳ· περιεσκίρτα εἰς τὸν κλωβόν, ἐπαχύνετο καὶ ἠύξανετο, ἵνα οὕτω ἐπικυρωθῇ ἡ εἰκασία τοῦ Ἀριστοτέλους· ὅτι «ὁ σπλῆν ἐν τῇ ζωῇ δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀπαρκίτητον ὄργανον.» Ἡ πίσις ἀνθρώποι, ὃν ὁ σπλῆν ἀπεκόπη ἔνεκα νοσημάτων αὐτοῦ ὑγιάνθησαν καθ' ὁλοκλήρην.

Ἐκ τῶν συλλεγεῖσθαι παρατηρήσεων, καταφαίνεται· ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ σπληνός ἐκ τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος μόνον παροδικὰς ἀλλοιώσεις ἐπιφέρει εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ αἵματος. αἵτινες ἐν ἀρχῇ συνίστανται εἰς τὴν ἐπαύξεισιν τῶν λευκῶν καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐρυθρῶν αἱματοσφαιρίων. Ἀλλ' αἱ ἀλλοιώσεις αὗται διαρκοῦσι μέχρις ὅτου ἕτερα ὄργανα ἀναλάβωσι ν' ἀναπληρῶσι τὴν λειτουργίαν τοῦ σπληνός (ὁ θυρεοειδὴς ἀδὴν, οἱ λυμφατικοὶ ἀδένες, καὶ αὐτὸ ἴσως τὸ ἥπαρ.)

Μόνοι οἱ λυμφατικοὶ ἀδένες ἀδυνατοῦσι, ν' ἀναπληρῶσιν τὸν σπλῆνα, καὶ ἐὰν τυχὸν ἐλλείπῃ ὁ θυρεοειδὴς ἀδὴν αἱ μνημονευθεῖσαι ἀλλοιώσεις τοῦ αἵματος παραμένουσιν ἐπὶ μακρόν, ἐπάγουσι οὕτω νόσον καὶ θάνατον.

Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ σπλῆν εἰς τὸν ζῶντα ὀργανισμὸν τῶν τε ἀνθρώπων καὶ ζῶων, χρησιμεύει εἰς τὴν μεταλλαγὴν τῶν λευκῶν αἰμοσφαιρίων εἰς ἐρυθρά.

Δρ. Α.

Ο ΑΘΩΟΣ ΑΠΑΤΑΙΩΝ

Εἰς τι δικαστήριον τοῦ Κεντουκίου, ἐν Ἀμερικῇ, ἐνήγαγέ τις πολίτης ἀνθρώπῳ τινι περιφερόμενον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχοντα ἐμπροσθεν αὐτοῦ κρεμάμενον μικρὸν τι